

Kiss Anna

Gyolcs, vér, hold

Sötét szélben

világol gyolcs inged,

judáspénz ér a
falhoz, az Úr almát,
szavakat válogat,
keresve, fel-le hamleti
beszéd mint lőn
magyarrá, mormol:
nomen est
omen, jó Arany!

Tollhegyről lett
családja, a sápadt,
„csak felszéllel bolond”
dán királyfi, Wales
minden dalnoka, még
szegény Yorick is
kezeből várja a holdat,
gyolcs, vér, hold,
„a többi néma csend”.

(Mért félek?)

Az Úr almát, szavakat
válogat, kél a nap,
lepedő-gyolccsal,
futnak a vizek,

dúlt hiteknek állított
katedrálisod omlik,
épül, omlik!

*(Ki lopakszik véres,
új balladákból?)*

Virrasztva könyvén,
velünk égeti a
lámpát, nem fárasztja
címzetes hivatal,
kezeből várjuk a
holdat, eperfalombja
borul ránk, suhogja,
miféle nép vagyunk,
hagyva magnak,
szavainkkal tanúnak.

(Ki lopakszik?)

Júdáspénz ér a falhoz,
az Úr almát,
neveket válogat
fel-le forgó időkből,
mormol, nomen non est
omen, jó Maléter,
Láhner, Damjanich,

vér-kokárdát
látva jajdul, mi is,
bolondnak vélt „csak
felszéllel bolondok”,
árva Sinkák, Csontváryk,
Huszárikok, Petőfit
sír-mély bánatába
temető Arany.

(Mért félek?)

Virrasztva könyvén,
velünk égeti a
lámpát, nem fárasztja
címzetes hivatal,

kezeből várjuk a
holdat, eperfalombja
borul ránk, suhogja,
miféle nép vagyunk,
hagyva magnak,
neveinkkel tanúnak,

este van,

szél fúj, fel-le forgó

ideink nem múlnak.

